

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Хуторного Миколи Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частин першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України та статті 248¹ Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
27 січня 2000 року
№ 15-у/2000

Справа № 2-8/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Хуторного Миколи Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частин

першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України та статті 248¹ Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Хуторний М.Г. – порушує питання про офіційне тлумачення положень частин першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України та статті 248¹ Цивільного процесуального кодексу України. На його думку, має місце неоднозначне застосування зазначених положень щодо можливості оскарження до судів загальної юрисдикції в порядку цивільного судочинства неправомірних рішень і дій виконавчого комітету Московської районної Ради депутатів трудящих міста Києва, внаслідок яких було порушено його право перебування на квартирному обліку.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю ухвалою відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України"; неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Як вбачається з матеріалів справи, громадянина Хуторного М.Г. рішенням виконавчого комітету Московської районної Ради народних депутатів міста Києва у 1972 році було взято на облік як особу, що потребує поліпшення житлових умов, і в 1973 році надано однокімнатну квартиру. У 1985 році рішенням виконкому його було знято з квартирної обліку. Це рішення Хуторний М.Г. оскаржив до виконкому Київської міської Ради народних депутатів. В задоволенні скарги йому відмовили. Московський районний суд м. Києва, куди Хуторний М.Г. звернувся зі скаргою на неправомірні дії райвиконкому, своїм рішенням від 10 грудня 1997 року також відмовив йому. Це рішення ухвалою

судової колегії в цивільних справах Київського міського суду від 28 січня 1998 року скасовано і провадження у справі закрито. Приймаючи таке рішення, судова колегія виходила з того, що скарга на рішення райвиконкому була розглянута відповідно до встановленого на той час порядку, а положення глави 31-А, зокрема статті 248¹, Цивільного процесуального кодексу України (в редакції від 31 жовтня 1995 року) не поширюються на ті правовідносини, які існували до введення в дію закону про внесення змін до цієї глави. Долучені до матеріалів конституційного звернення листи-відповіді голови та заступника голови Київського міського суду, Голови Верховного Суду України та його заступника свідчать про те, що Хуторний М.Г. неодноразово звертався зі скаргами в порядку нагляду до судів загальної юрисдикції на судові рішення у справі. В усіх зазначених листах-відповідях стверджується законність постановленої у справі ухвали судової колегії в цивільних справах Київського міського суду.

Як свідчать матеріали конституційного звернення, на момент виникнення цивільно-правових відносин між громадянином Хуторним М.Г. і Московською районною Радою народних депутатів м. Києва, законодавством, яке діяло на той час (коли рішенням виконкому громадянина Хуторного М.Г. було знято з квартирної обліку), передбачався інший порядок оскарження рішень та дій посадових осіб виконавчих комітетів, про що зазначає і сам суб'єкт конституційного звернення. Ці питання вирішувались на рівні міських, районних в місті Рад, тобто оскарження відбувалось до вищого в порядку підлеглості органу і не розглядались судами загальної юрисдикції, про що свідчить Закон Української РСР від 15 липня 1971 року "Про міську, районну в місті Раду народних депутатів Української РСР", який втратив чинність.

4. Згідно зі статтею 42 Закону "Про Конституційний Суд України" однією з вимог щодо конституційного звернення є наявність обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для звернення до Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Проте з матеріалів конституційного звернення

неоднозначного застосування положень частин першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України та статті 248¹ Цивільного процесуального кодексу України судами загальної юрисдикції не вбачається. Фактично Хуторний М.Г. просить перевірити законність постановлених судами загальної юрисдикції рішень. Відповідно до статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції, до повноважень Конституційного Суду України не належать

Стосовно клопотання суб'єкта права на конституційне звернення дати офіційне тлумачення положень частин першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України, то Конституційний Суд України у рішенні від 25 листопада 1997 року №6-зп дав офіційне тлумачення частини другої статті 55 Конституції України, а в Рішенні від 25 грудня 1997 року №9-зп – частини першої статті 55 та статті 64 Конституції України.

А тому в контексті порушених у конституційному зверненні Хуторним М.Г. питань зазначені положення Конституції України офіційного тлумачення не потребують.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження за конституційним зверненням громадянина Хуторного Миколи Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частин першої і другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України та статті 248¹ Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України"; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ